

Sygn. akt V Ca 2539/11

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 grudnia 2011 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie V Wydział Cywilny-Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Agnieszka Fronczak
Sędziowie:	SO Waldemar Beczek (spr.) SO Zbigniew Podedworny
Protokolant:	sekr. sądowy Anna Misiejuk

po rozpoznaniu w dniu 13 grudnia 2011 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa B. M.

przeciwko M. M.

o zapłatę

na skutek apelacji powódki

od wyroku Sądu Rejonowego (...)w Warszawie

z dnia 9 czerwca 2011 r., sygn. akt I C 2314/10

1. oddala apelację;
2. nie obciąża powódki kosztami postępowania odwoławczego.

Sygn. akt V Ca 2539/11

UZASADNIENIE

B. M. w pozwie skierowanym przeciwko M. M. domagała się zasądzenia kwoty 6200 złotych wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 19 czerwca 2007r. do dnia zapłaty, wskazując, że dochodzona przez nią kwota stanowi 1/10 wartości szkody hipotetycznego odszkodowania i zadośćuczynienia nie wypłaconego powódce przez (...) S.A. w związku z uprawomocnieniem się wyroku Sądu I instancji jako wyniku niezachowania należytej staranności przez pozwanego i złożenia apelacji po terminie.

Pozwany wniósł o oddalenie powództwa.

Wyrokiem z 9 czerwca 2011r., wydanym w sprawie sygn. akt I C 2314/10, Sąd Rejonowy (...)w Warszawie oddalił powództwo oraz orzekł o kosztach postępowania.

Powyższy wyrok zapadł w oparciu o następujące ustalenia i rozważania:

B. M.w sprawie toczącej się przed Sądem Rejonowym (...)o sygn. akt VII P 392/06 domagała się od (...) S.A.w W.przywrócenia jej do pracy, zasądzenia odszkodowania za wydanie niewłaściwego świadectwa pracy, wynagrodzenia za czas pozostawania bez pracy i zadośćuczynienia za doznaną krzywdę (akta VII P 392/06).

Pełnomocnikiem procesowym powódki ustanowionym z urzędu w sprawie VII P 392/06 był r.pr. M. M.. Wyrokiem z dnia 25 kwietnia 2007r. Sąd Rejonowy (...) oddalił powództwo.

W terminie pełnomocnik powódki wniósł o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia tego wyroku, a następnie w dniu 18.06.2007r. w terminie wniósł apelację od tego wyroku. Postanowieniem z dnia 4 lipca 2007r. Sąd Rejonowy (...)odrzucał apelację przy zastosowaniu art. 130² § 3 k.p.c. z uwagi na nieuiszczenie opłaty od apelacji równocześnie z wniesieniem tego pisma do Sądu. Postanowienie to stało się prawomocne.

Sąd I instancji stwierdził, że powódka słusznie zarzuciła pozwanemu niedochowanie należytej staranności przy wykonywaniu obowiązków jej pełnomocnika z urzędu, r.pr. M. M. sporządził wprawdzie apelację i wniósł ją w terminie, popełnił jednak błąd nie uiszczając opłaty od apelacji równocześnie z jej wniesieniem. Sąd Rejonowy wskazał, że apelacja nie była opłacona i dlatego w trybie art. 130² §3 k. p. c. Sąd ją odrzucił.

W ocenie Sądu I instancji powyższe nie oznacza jednak, że roszczenie powódki jest zasadne, bowiem pozwany słusznie podniósł, że nie zostały spełnione przesłanki jego odpowiedzialności.

Sąd Rejonowy wskazał, że zgodnie z art. 415 k.c. kto z winy swej wyrządził drugiemu szkodę obowiązany jest do jej naprawienia, oraz podniósł, że przesłankami odpowiedzialności odszkodowawczej jest wina pozwanego, szkoda i związek przyczynowy.

Zdaniem Sądu I instancji powódka nie wykazała szkody, wskazując jej hipotetyczną wysokość jako ułamek tego co straciła w wyniku zachowania pozwanego. Sąd I instancji zauważył, że powódka przegrała proces w I instancji i nie wiadomo, czy apelacja powódki doprowadziła by do zmiany niekorzystnego dla niej rozstrzygnięcia i ewentualnie w jakim zakresie a zatem nie można mówić aby w skutek zachowania pozwanego poniosła jakiś uszczerbek w swoim majątku lub utraciła jakieś przysporzenie do swojego majątku. Z tego samego powodu, w ocenie Sądu I instancji, nie zachodzi związek przyczynowy pomiędzy zachowaniem pozwanego, a szkodą skoro nie można mówić o tym, aby powódka w skutek zachowania pozwanego doznała szkody.

Sąd Rejonowy stwierdził, że o ile wskutek niestaranności pozwanego powódka pozbawiona została możliwości wniesienia apelacji od niekorzystnego dla niej rozstrzygnięcia to nie można przyjąć, że poniosła przez to szkodę polegającą na utracie nie zasądzonych na jej rzecz od (...) S.A. w W. świadczeń i dlatego powództwo podlegało oddaleniu.

Sąd I instancji oddalił wnioski powódki zgłoszone w pozwie o przesłuchanie świadków i stron, bowiem zostały zgłoszone na okoliczności nie mające znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy, nie mogące doprowadzić do odmiennych niż powyższe ustaleń.

O kosztach procesu Sąd Rejonowy rozstrzygnął na podstawie art. 98 § 1 k.p.c.

Apelację od powyższego wyroku wniosła powódka skarżąc orzeczenie w całości, zarzucając:

- naruszenie art. 233 k.p.c. poprzez jego niewłaściwe zastosowanie i błędną wykładnię;

- naruszenie art. 361 § 2 k.c. poprzez jego niewłaściwe zastosowanie i błędną wykładnię;
- pomijanie wykładni kodeksu cywilnego w zw. z ustawą o radcach prawnych w kontekście obowiązków radcy prawnego ustanowionego z urzędu jako pełnomocnika procesowego pracownika;
- nie zastosowanie i pomijanie wykładni kodeksu etyki radców prawnych w kontekście obowiązków radcy prawnego ustanowionego z urzędu jako pełnomocnika procesowego pracownika;
- pomijanie istotnych wniosków dowodowych powódki, w tym bezpośredniej znajomości pozwanego z osobami z (...) S.A.;
- brak logicznego odniesienia w wyroku do zasad współżycia społecznego i oceny działania pozwanego jako radcy prawnego, skutkującego dla powódki zamknięciem drogi prawnej przed Sądem pracy;
- nie rozpoznanie istoty sprawy;
- przyjęcie przez Sąd I instancji, że pozwany nie może ponosić żadnej winy za szkodę i krzywdę wyrządzoną powódce swoim zawodowym, rażącym postępowaniem.

Wskazując na powyższe zarzuty powódka wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uwzględnienie powództwa w całości, ewentualnie o jego uchylenie i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania.

Apelująca wniosła ponadto o dopuszczenie w postępowaniu apelacyjnym szeregu dowodów, tj. dowodu z zeznań świadków I. S. i jej męża na okoliczność znajomości, rodzaju i częstości kontraktów w/w/ osób z pozwanym w okresie prowadzenia przez niego sprawy VII P 392/06, dowodu z zeznań stron, dowodu z rejestru spraw sądowych prowadzonych i przegranych przez pozwanego, dowodu z dokumentu – poprzez zobowiązanie(...)do przedstawienia sądowi informacji o wszystkich skargach zgłoszonych na pozwanego, dowodu z całości akt sprawy VII P 392/06, dowodu z pełnych akt sprawy toczącej się przed Sądem Okręgowym (...), sygn. akt XXV C 79/07, oraz dowodu z dokumentu – pełnej opinii prawnej L. R. na okoliczność faktycznego stanu prawnego sprawy VII P 392/06, do jakiego doprowadził pozwany, a więc do faktycznej i realnej szkody wyrządzonej powódce przez pozwanego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja nie zasługuje na uwzględnienie, gdyż zasadny nie jest żaden z przedstawionych w niej zarzutów.

Przede wszystkim należy podkreślić, że swoje roszczenie powódka wywodziła z czynu niedozwolonego wskazując, że dopuścił się go pozwany nie dochowując należytej staranności przy wykonywaniu obowiązków jej pełnomocnika z urzędu w sprawie toczącej się z jej powództwa przeciwko (...) S.A. w W. przed Sądem Rejonowym (...), sygn. akt VII P 392/06.

Trafnie więc Sąd Rejonowy oceniał zasadność roszczenia w oparciu o przesłanki wymienione w art. 415 k.c., który dla odpowiedzialności odszkodowawczej wymaga kumulatywnego zaistnienia: winy pozwanego, szkody oraz związku przyczynowego pomiędzy zawinionym zachowaniem a szkodą.

Sąd Rejonowy słusznie stwierdził, że wykazana została jedynie pierwsza przesłanka w postaci zawinionego zachowania, pozwanego, którego skutkiem było pozbawienie powódki możliwości wniesienia apelacji od niekorzystnego dla niej wyroku Sądu Rejonowego(...) z dnia 25 kwietnia 2007r., wydanego w sprawie sygn. akt VII P 392/06, jednakże trafnie także podniósł, że pozostałe przesłanki w postaci szkody i związku przyczynowego nie zostały wykazane, co skutkowało oddaleniem powództwa.

Zasadnie bowiem Sąd I instancji podkreślił, że pozbawienie powódki możliwości wniesienia apelacji w w/w sprawie nie może świadczyć automatycznie o poniesieniu przez nią szkody polegającej na utracie nie zasądzonych na jej rzecz

od (...) S.A. w W. świadczeń, gdyż nie wiadomo czy apelacja powódki doprowadziłaby do zmiany niekorzystnego dla niej rozstrzygnięcia.

Oceny zaś roszczeń dochodzonych w sprawie sygn. akt VII P 392/06 powódka nie poddała kontroli w niniejszym postępowaniu, gdyż na tę okoliczność nie zgłosiła wniosków dowodowych.

Także zgłoszone w apelacji wnioski dowodowe nie zmierzały do wykazania tej istotnej dla rozstrzygnięcia okoliczności, a tym samym zostały oddalone jako pozostające bez wpływu na ocenę dochodzonego roszczenia. Zarówno bowiem w postępowaniu przed Sądem I instancji, jak i w apelacji, powódka skoncentrowała wnioski dowodowe dla wykazania stopnia zawinienia pozwanego, gdy tymczasem ta przesłanka była oczywista, zaś brak pozostałych przesłanek wymaganych treścią art. 415 k.c. stanowił przyczynę oddalenia powództwa. Ponadto zgłoszone po raz pierwszy w apelacji wnioski dowodowe nie mogły być uwzględnione z tego również powodu, że były spóźnione (art. 381 k.p.c.).

Podkreślić w tym miejscu należy, że odwoływanie się w apelacji do stopnia zawinienia pozwanego oraz do zasad współżycia społecznego nie może prowadzić do uwzględnienia wniesionego środka odwoławczego.

Mając na uwadze powyższe Sąd Okręgowy oddalił apelację na podstawie art. 385 k.p.c., jednakże pomimo takiego orzeczenia nie obciążył powódki kosztami procesu w instancji odwoławczej, uznając, iż zachodzą szczególne okoliczności w rozumieniu art. 102 k.p.c., polegające na błędnym acz usprawiedliwionym brakiem odpowiedniej wiedzy prawniczej jej przekonaniu o zasadności wniesionego środka odwoławczego.